

11. oktober 2023

Bilag til "Bilag 5 - Afrapporteringsskema – forsøgsfiskeri", 2. Projektet og dets oprindelig formål, v.2:

I Fiskerimulighederne for Østersøen i 2023 er der angivet en undtagelse for fartøjer under 12 meter og med passive redskaber til at fiske under lukkeperioden for omr. 22-23 fra 15. januar til 31. marts indtil 20 meters dybde. Der findes få kystfiskerfartøjer mellem 12 og 17 meter, der bliver udelukket i den periode, selvom deres fiskeritryk næppe er større end et fartøj på 11,9 meter.

Formålet med forsøget er at undersøge fangsterne på et fartøj over 12 meter og sammenligne det med fangsterne fra fartøjer under 12 meter i samme periode. Herved kan man undersøge hvorvidt der er en faglig begrundelse for at udelukke de større kystfiskerfartøjer. Der vil her især blive observeret, hvorledes fartøjet mellem 12 og 17 meter har en anden fangstsammensætning fsva. torsk, som er årsagen til lukkeperioden. Et udtræk fra Fiskeristyrelsens landingsdatabase giver baseline for undersøgelsen. Selvom lukkeperioden starter 15. januar, er der valgt februar og marts, da SG120 først kom i gang med forsøget lidt inde i februar. Dette vurderes at give det bedste sammenligningsgrundlag. Området er ICES underområde 22 og landingstal er landet vægt.

Dette giver derfor en oplagt mulighed for at teste hypotesen om et fartøj over 12 meter efter de samme betingelser (kun passive redskaber og på dybder under 20 meter), har en anderledes fangstsammensætning end de mindre fartøjer. Og her er det særdeles interessant at se på fangsten af torsk, som er årsagen til de ekstraordinære begrænsninger for perioden og området. Hertil kommer, at man i Danmark har fastlagt bestemmelser for hvor stor andel af torsk, der kan landes per fangstrejse for at fiskeriet anses for at være et bifangstfiskeri af torsk.

For SG120 benyttes dataudtræk fra Fiskeristyrelsen i perioden hvor forsøgsfiskeri foregik. En af Fiskeristyrelsens betingelser for tilladelse til forsøget var fuldt dokumenteret fiskeri i prøveperioden, hvorfor der også eksisterer data, der er baseret på kameragennemgangen. Dette vurderes dog ikke på nuværende tidspunkt fyldestgørende ift. en analytisk tilgang, da modellerne heller ikke dækker fangsten for samtlige arter, da fokus primært at været på torsk, men også da data baseres på estimer fra længde-vægt modeller. Kameradata giver dog en indsigt, der vurderes at validerer benyttelsen af landingstal, da der i gennemgangen af optagelserne ikke blev observeret undermåls-og/eller discard af torsk.

Dette medfører, at arter, i dette tilfælde torsken, underlagt landingspåbuddet forventes at være repræsentativt dokumenteret i landingstal.

En bemærkning hertil, er at den nuværende model for estimering af vægt på torsk fra længden observeret gennem kameradokumentation viser en betydelig overvurdering af vægten (76 pct. højere end den registrerede landet vægt). Denne afvigelse har ikke betydning for dette forsøgsfiskeri, men kan blive vigtigt såfremt fiskerikontrol med kameraovervågning fremover skal spille en større rolle.

Tabel 1

	Torsk, landet vægt	Total, alle arter	Andel torsk
Baseline	2.676 kg	65.376 kg	4,1 %
SG120	948 kg	24.113 kg	3,9 %
Kilde: Fiskeristyrelsen			

I tabel 1 vises resultaterne for hhv. baseline og SG120, og det fremgår her, at fangstsammensætningen for SG120 ikke fraviger det generelle fiskerimønster, på trods af at fartøjet står for ca. 20 pct. af de samlede landinger for perioden i område 22. Dette er dog påvirket af et andet forsøg med et fartøj benyttende bundtrawl, og ser man udelukkende på garnredskaber, udgør SG120's landinger 37 pct. af periodens og områdets landinger.

Den umiddelbare konklusion må således være, at fartøjet størrelse ikke har betydning for andelen af landet torsk.

Udover indsigt relevant for fiskeristatistik, giver kameradata også mulighed for at se på fangster af arter, der ikke har landingsmæssig betydning eller værdi. Det er derfor åbenlyst at se på data for bifangst af havfugle og pattedyr. Der blev i gennemgangen af data, der dækkede 42 fangstrejser, observerede fangster af 3 fløjlsænder, 4 skarv, 216 edderfugle, 2 spættede sæler og ét marsvin.

De 3 fløjlsænder blev fanget på 3 fangstrejser, og de 4 skarv blev ligeledes også fanget over 3 fangstrejser, hvorimod de 216 edderfugle blev fanget over 20 fangstrejser. På de fire fangstrejser med størst forekomst af edderfugle var der samlet en bifangst af 149 fugle. Dette tyder på, at hændelserne med større bifangst af edderfugle forekommer når fuglene flokkes og fouragerer i og ved de opsatte garn. Fratrækkes de store enkelte forekomster efterlader det således en bifangst af 77 edderfugle fordelt over 38 fangstrejser. Selvom det selvfølgelig aldrig er optimalt med bifangst, efterlader det et mere afdæmpet indtryk af problemets reelle omfang. Der er ligeledes heller ikke noget i det positionelle data (kameraet har også GPS-data tilknyttet), der indikerer, at bifangsten opstår særlige steder i henhold til SG120's anvendte fiskepladser i perioden.

Der blev i perioden også registreret bifangst af 2 spættede sæler og et enkelt marsvin. Dette giver ikke anledning til yderlige bemærkninger, da det i forhold til begge arters udbredelse og bestandsstørrelser er inden for et forventet niveau og hertil uden for risiko for bestandene.

Med det sagt, så er det et område vi i FSKPO er meget bevidst om og FSKPO vil sammen med vores medlemmer, og i samarbejde med fiskerimyndighederne, udarbejde konkrete anbefalinger til hvordan man kan mindske bifangsten af havfugle og pattedyr - særligt med fokus på fiskeriet efter stenbider om foråret.

